

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і Мінскага Абкома КП(б)Б

№ 131 (6710) | 8 чэрвеня 1940 г., субота | ЦАНА 10 КАП.

ГЛЫБЕЙ УВАХОДЗІЦЬ У ЭКАНОМІКУ СВАЙГО ПРАДПРЫЕМСТВА

Ва праішоўшым перыяд пасля XVIII з'езда ВКП(б) многія вытворчыя партыйныя арганізацыі асабліва рэспублікі накіравалі вельмі вялікія намаганні на кіраўніцтва ўсёй гаспадарчай дзейнасцю прадпрыемства, навука і сапраўднае ажыццяўляюць новы пункт статута ВКП(б) аб кантролі дзейнасці адміністрацыі.

Улада спалучаючы масава-чалавечую работу з гаспадарчай, партыйныя арганізацыі фабрык і заводаў узначалі рух нас на барацьбу за выкананне і перавыкананне вытворчых планаў, на высокую і чоткую рэалізацыю ўрадавых заданняў.

Вельмі важныя моманты сталі перагледзіць прамысловыя БССР у гэтым годзе. XVIII з'езд ВКП(б) патрабаваў ад усіх партыйных арганізацый, ад партыйных і гаспадарчых кіраўнікоў усмержна паліпавольна працы прамысловасці, дзейнага росту прадукцыйнасці працы, барацьбы за выкананне норм вытворчасці ўсім рабочым, ажыццяўлення сабекошту і павышэння якасці прадукцыі, найбольшага эканомічнага выкарыстання паліва, электраэнергіі, за поўнае скарыстанне ўсіх унутраных рэсурсаў і магчымасцей.

У рашэннях з'езда падкрэслівалася, што гаспадарчы і партыйныя кіраўнікі абавязаны ўсмержна паліпавольна і зааказанчыва паказальнікі работы прадпрыемстваў, вельмі баяцца прадпрыемстваў, абавязаны асабліва эканомічна прадпрыемстваў і ўзяць агульную культуру вытворчасці.

Гэта азначае, што вытворчыя партыйныя арганізацыі, ажыццяўляючы права кантролю дзейнасці адміністрацыі, павінны займацца работай прадпрыемства не наогул, а канкрэтна, глыбока ўваходзіць ва ўсе дэталі вытворчасці, ва ўсе пэрыяды гаспадарчай жыцця.

У нас ёсць такія прадпрыемствы, якія выконваюць і перавыконваюць колькасны план выпуску прадукцыі. Знешне свёрвы на такіх прадпрыемствах абстаюць як быццам не дрэнна. Але калі пачаць глыбей, аказваецца, што на некаторых з іх вельмі пераходзіць фонда зароботнай платы, неапамажна расходуецца сыравіна, паліва, электраэнергія, вялікія ўрадаўныя расходы. А ўсё гэта намнога падаражае кошт прадукцыі.

Атрымаем-жа гэта таму, што партыйныя арганізацыі займаюцца вытворчым, гаспадарчым аднабокова, цікавіцца і змагаецца толькі за колькасны выкананне плана. Другі, не менш важны бок гаспадарчай жыцця — фінансава-эканамічны стан завода, фабрыкі — выпадзе з поля зроку партыйнай арганізацыі.

Узяць за прыклад дражжэвы завод «Чырвоная зорка». На гэтым прадпрыемстве з месца ў месца пераходзіць фонда зароботнай платы. Вялікі страты сыравіны. Сабекошт прадукцыі па дражжэвому пеху звышша на 29,2 проц. па пачатку — на 14,7 проц. Толькі ў сакавіку завод пераходзіць 21.324 кіловат-гадзін электраэнергіі, у красавіку — 110 тэм ужоўнага паліва.

Але гэта ніколі, ніколі, не хваляе бюро партыйнай арганізацыі завода і яго сакратара т. Доўнара. Інаш чым жа аб'ясніць іх перыяды адсутнасці да такой безгаспадарчасці і растрачальнасці?

Нельга сказаць, што партыйнае бюро наогул не займаецца гаспадарчай. Такое сур'ёзнае было б няправільным. За апошні час партыйныя арганізацыі абмяркоўвалі пытанні работы пачаткова паха, выканання новых норм і інш. Але разглядаўся гэтыя пытанні пеглыбока, вузка і

Прыбыццё ў Маскву Старшыні Савета Міністраў Літвы п. Меркіс
7 чэрвеня ў Маскву прыбыў старшыня савета міністраў Літвы п. Меркіс у суправаджэнні генерала Ракляея, загадчыка аддзела міністэрства замежных спраў ш. Мачуліс.

На Беларускай вазале п. Меркіс сустрэлі: нам. Старшыні Соўнаржма БССР тав. А. Я. Вышынскі, намеснік Народнага Канісара Замежных спраў тав. В. Г. Дзюжосаў, пайўраў ЦК і Літвы тав. П. Г. Падзіякоў, загадчык Прадзаконнага аддзела НКЗС тав. В. Н. Баркоў, загадчык аддзела Прыбалтыйскіх краін НКЗС тав. А. Б. Лісак, камандант горала Масквы генерал-маёр В. А. Ровякін, усеб'ясцэў літоўскай мсіі на чале з пасланнікам п. Кошыным, пасланнік Эстоніі п. Рэй, літоўскі генерал Густаўіч, літоўскі палкоўнік Лесавіцкіс.

Перш вазкала быў упрыгожаня савецкімі і літоўскімі сцягамі.

Прыём Старшыні Савета Міністраў Літвы п. Меркіс тав. В. М. Молатавым
7 чэрвеня Старшыня Соўнаржма Саюза ССР тав. Молатаў В. М. прыняў Старшыню Савета Міністраў Літвы пана Меркіса А.

Прыбыццё ў Маскву ваеннага міністра і камандуючага латвійскай арміяй генерала Беркіс
На працягу 3, 4 і 5 чэрвеня генерал Беркіс, у суправаджэнні палкоўніка Палмінш, палкоўніка Осіс і латвійскага ваеннага аташа палкоўніка Заліцкіс, агледзеў: чырвонаспаспартнае арэна Леніна ваенную Акадэмію імені Фрунзе, кавалерыйскі полк, Цэнтральны дом Чырвонай Арміі імені Фрунзе, музей Чырвонай Арміі, авіяцыйны завод № 22, аўтамабіль-

ны завод імені Сталіна, Усеагульную сельскагаспадарчую выстаўку і Трэпавую скую галерэю.

Вечарам 5 чэрвеня госці слухалі ў Дзяржаўным арэна Леніна акадэмічным Валімі театры ССР оперу «Міхась Падгорны» ў паставіцы Дзяржаўнага Вялікага театра оперы і балета БССР.

Прыбыццё ў Маскву кітайскага пасла п. Шао Лі-цы
7 чэрвеня ў Маскву прыбыў новы Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол Кітая п. Шао Лі-цы.

ДЭКАДА БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА У МАСКВЕ

НАРОДНАЯ ОПЕРА

На спектаклі «Кветка шчасця» прысутнічалі таварышы І. В. СТАЛІН, К. Е. ВАРШЫЛАЎ, А. А. ЖДАНАЎ, П. К. ПАНАМАРЭННА

Дзяржаўны Вялікі театр оперы і балета БССР паказаў 7 чэрвеня сваю другую паставіў — оперу кампазітара А. Е. Туранкова «Кветка шчасця» (лібрэта О. Варысевіч, П. Броўка і П. Галеба). Як і ў зьнешніх адрывах беларускага мастацтва, на спектаклі прысутнічалі народныя камсары, Герой Савецкага Саюза, вядомыя дзеячы мастацтва, літаратуры, навуцы і тэхнікі.

Грынаш для стварэння оперы паслужыла народная легенда аб кветцы шчасця, якая распукаецца ў ноч на Івана Купала, легенда, узятая за народнай мары аб выдатным шчаслівым жыцці. Гэта пэтычная мара беларускага народа вельмі добра раскрыта ў оперы. Не гадоўныя сюжэты ліні — нудная глабальная сыяўная дэмаўтыка Налейкі да пачына Капрада і сумыка брата Налейкі брата Андрэя з пачынаў сям'ёй. Дзея оперы разгортваецца на красачым фоне народнага свята Івана Купала.

Музыка оперы выдатная. Шырока і зрака прагучала ўвертура, у якой атрымала лірычнае развіццё пэтычная мелодыя народнай песні «Ой, рана на Івана». Вялікае ўражанне зрабілі абрадавыя кароткія і пэны гульні і масавыя беларускія народныя танцы «Таўкачкі», «Юрачка», «Лявоніха».

Улада выступіла ў партыі Налейкі асабліва асабліва БССР Р. В. Малоз, Вялікі поспех меў заслужаны артыст

БССР А. Д. Арэнка, стварыўшы выразны і шчыры вобраз брата Андрэя. У яго асабе ўвасоблена савабоднае беларускага народа, праблет супроць нігілі польскага панства. Глыбока народны вобраз бацькі Міхыты знайшоў ярае ўвасобленне ў выкананні заслужанага арыста БССР П. І. Засяўскага. Ён даў да гледачоў жыццерадаснасць беларускага народа і яго пэтыя юмар. Добра правала партыю Хрыстышкі — бойкай і вясёлай пахругі Налейкі — малодзай артыстка Г. І. Ціпава.

Кампазітара ўдалася і партыя пачына Капрада, напісаная, у адрозненне ад астатніх, у рамансавым стылі. У гэтай ролі з поспехам выступіў заслужаны артыст БССР І. М. Балацін.

Спектакль культуры і красачна паставіў заслужаным артыстам РСФСР І. Ю. Шлянінавым. Арыгнальна аформіў паставіў мастак І. Ю. Кроль, стварыўшы зэкраніры ў стылі народнай разьбы на дрэву. Выдатна гукаў хор і аркестр пад кіраўніцтвам дырыжора І. В. Грубіна, які з паўдэмам правёў спектакль.

Опера «Кветка шчасця» была гораца прынята гледацямі. Фінальная сцена спектакля суправаджалася бурнымі аплаўскамі.

На спектаклі прысутнічалі таварышы І. В. Сталін, К. Е. Варшылаў, А. А. Жданаў, П. К. Панамарэна.

(БЕЛТА).

СОНЕЧНЫ СПЕКТАКЛЬ

Опера «Кветка шчасця» кампазітара А. Е. Туранкова — гэта сонечны, жыццерадасны спектакль. І, калі апускаецца занавес пасля трэцяга акта, прэнта шыла раставіцца з красачым, поўным лірыкі і пачыні беларускім пейзажам, з пэтычнай музыкой. Народная музыка ўпрыгожвае спектакль, які рысуе гераічныя вобразы вялікага беларускага народа.

Слухаючы оперу, я перажываў раліслая мінуты. Заламінаюцца вобразы муж-

ных, гораіх беларуоў, шуканых сваю кветку шчасця. Гэта шчасце народ набыў у барацьбе з сваімі прыгнятальнікамі і ніколі і нікому яго не аддаць.

Я гораца вітаю беларускі народ у асабе яго таленавітых прадстаўнікоў сапраўды народнага мастацтва. Ад чыстага сэрца жадаю новых поспехаў і плодотворнай работы на карысьць сваёй сацыялістычнай радзімы.

Герой Савецкага Саюза А. М. МАКАРАЎ.

ДРУГІ СПЕКТАКЛЬ ОПЕРА „МІХАСЬ ПАДГОРНЫ“

МАСКВА, 7 чэрвеня. (БЕЛТА). 6 чэрвеня ў Вялікім дзяржаўным арэна Леніна акадэмічным театры Саюза ССР Беларускі театр оперы і балета паўтарыў оперу кампазітара Цікоціна «Міхась Падгорны». Оперу выканалі ў асабліва артысты першага саставу: народная артыстка БССР Л. П. Александровская, заслужаны ар-

тыст рэспублікі В. Ф. Лапін, І. А. Мурэмцаў, М. І. Дзвінсаў і інш. Дырыжыраў заслужаны дзеяч мастацтваў БССР М. Э. Шейнман.

Прысутны на спектаклі гораца аплаўскавалі выканаўца. Спектакль праішоў з вялікім поспехам і быў цэля прынят гледацямі.

КАЛГАСНІКІ ЛЮБАНЬСКАГА РАЁНА ВЫКАНАЛІ СВАЕ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВА

ЗА 14 ДЗЕН АСУШАНА 5.842 ГЕКТАРЫ БАЛОТ

ЦК КП(б)Б і СНК БССР

Патрыятычны рашэнні XVIII з'езда ВКП(б) і мудрыя ўказанні вялікага Сталіна аб дзейным уздыме сацыялістычнага земляробства, калгаснікі Любаньскага раёна ачы зной рашылі, па прыкладу слаўных фэрганцаў, выйсці пагадоўна ўсім калгаснікам на балоты. Яны абавязаліся ў гэтым годзе за 20 дзён асушыць 5 тысяч гектараў зямель, замест дзяржаўнага плана ў 1.400 гектараў. Не прамажому багчу ператварыць у высокаўраджайныя палі, квітніючыя лугі і пасябчы — такую залучу паставіў перад сабой кожны калгас.

Па аканчэнні вясновай сярбы разгартуліся масавыя меліярацыйныя работы. Пачынаючы з 21 мая па 5 чэрвеня 1940 года, на асушэнне балот штодзённа выходзіла па 5—6 тысяч чалавек. За 14 дзён інтэнсіўна асушана 5.842 гектары балот — рэзна столькі, колькі было асушана па раёну за гоць кругой пайпокі.

На меліярацыйных работах шырока разгарнулася сацыялістычная спарніцтва калгасцаў, брыгад, зямляў і асобных калгаснікаў. У рэзультат — пераважы калгас «Ударнік» пры дзяржаўным плане 60 гектараў асушыў 302 гектары балот, калгас «Перамога» пры дзяржаўным плане 20 гектараў асушыў 185 гектараў. Калгасцаў, перавыканваючых свае абавязальнасці, не мала. Пачэсна асабіста асушылі зямель. У сельскагаспадарчых адрывах «Перамога», «Сталіны конь» і ін-

тых на асушальных плошчах пасеяны прася і кармыны культуры.

На асушы балот вырасілі сотні выдатных стаханавцаў. На ўсю рэспубліку праславіўся калгасны грабар Пётр Брагінец з сельсаветаў «Чырвоная зорка», які за змену выкапіў 105 кубаметраў тарфянога грунту — 1.500 проц. норм. Выдатных поспехаў дабіліся Дамітры Сухан, Сяпана Брагінец, Ульяна Варабей, Марыя Сліно, Назія Сіротніч і сотні іншых.

Меліярацыйныя работы прадаўжаюцца. Упералга яшчэ не менш адказная задачка — асабіста адважаны асушыць зямлі, ператварыць іх у вівітэючыя нівы, сенажаці і пасябчы, скарыстаць на ўгнаенне глеб не менш 110 тысяч тэм торфу, зыхабатыга на меліярацыйных работах.

З неслабай сілай калгаснікі раёна прадаўжаюць работы па дзейнай асушы балот, раскарчоўцы і расчытцы пашнаў, уздыму і асаваення паліны.

І. Д. ГУЛІЦІН,
сакратар Любаньскага раёна КП(б)Б.
А. С. ЛУФЕРА,
старшыня выканкома раёнага Савета дэпутатаў працоўных.
А. Я. САЛАУЕЎ,
заг. райземдзелам.
А. І. БЕРАЗУСІН,
сакратар райкома ЛКСМБ.
М. І. СЕРЖАНІН,
рабінны меліяратар.

АНТ

Урадавая камісія ў саставе: намесніка старшыні Савета Народных Канісараў БССР тав. Ванева, Народна Земляробства БССР тав. Врупені, старшыня выканаўчага камітэта Мінскага абласнога Савета дэпутатаў працоўных тав. Пзіміна, старшыня выканаўчага камітэта Любаньскага раёна Савета дэпутатаў працоўных тав. Фудерава, галоўнага інжынера Упраўлення воднай гаспадаркі НКЗБ тав. Шчыгнікіна і старшага інжынера Дзяржаўнага СНБ БССР тав. Вайтквіча, азнаёміўшыся з прадстаўленымі матэрыяламі ўчоту, актыві прымяні выканання работ і асабіста агітагу пракадзены асушальных сістэм у калгасях: «Ударнік», «Чырвоная зорка», «Прагрэс», «Чырвоная Слабока», «Перамога», «Сталіны конь», «Пражэктар», «Чырвоны Асапен» і інш., устанавіла, што з 21 мая па 5 чэрвеня 1940 года сіламі калгаснікаў 47 калгасцаў асушана інтэнсіўна балот 5842 гектары супроць прынятых на абавязальнасць калгаснікаў 5000 гектараў і дзаважэнага плана абласно ў 1400 гектараў, што складае па плане абласці 417 проц. і прынятага па абавязальнасці — 117 проц. Работы выкананы за 14 дзён — на 6 дзён раней прынятага тэрміну па абавязальнасці. Адрэча гэтага, адрамантавана старых асушальных сістэм на плошчы ў 700 гектараў.

Якось пракадзены асушальных сістэм камісія лічыць добрай. Пасяховае выкананне плана з'яўляецца рэзультатам таго, што, па прыкладу брацкага ўзбекскага народа па будаўніцтве Вялікага Фэрганскага канала імені таварыша Сталіна, калгаснікі і калгасніцы Любаньскага раёна правільна арганізавалі працу, шырока разгартулі сацыялістычнае спарніцтва і прыямні стаханавскія металы ў рабоце.

Камісія асабіста адзначае, што высокія ўзоры арганізацыі і стаханавскай прадукцыйнасці працы пры правядзенні меліярацыйных работ паказалі калгасі: «Ударнік», які выкапіў дзяржаўны план на 500 проц. і ўзяты абавязальнасці на 201 проц., «Дружба», не маючы плана, узяў абавязальнасці асушыць 150 гектараў, асушыў 270 гектараў, «Перамога» пры дзяржаўным плане 20 гектараў узяў абавязальнасці асушыць 120 гектараў, асушыў 185 га.

Узурную стаханавскую працу па асушы балот паказалі калгаснікі: Пётр Брагінец і Брагінец з калгаса «Чырвоная зорка», Дамітры Іванавіч Сухан, Сяпана Брагінец і Брагінец з калгаса «Ударнік», Марыя Якаўлеўна Сліно з калгаса «Сэрп і молат», Налзежда Іванавіч Сіротніч з калгаса «Новае жыццё», Ульяна Афанасьевна Варабей з калгаса «Новы шлях».

Старшыня ўрадавай камісіі ВАНЕЕЎ.
Члены: ПРУПЕНЯ
ЦЕМІН
ЛУФЕРА
Шчыгнінаў
ВАЙТКВІЧ
5 чэрвеня 1940 г.

„ПАРТЫЗАНЫ“

МАСКВА, 7 чэрвеня. (БЕЛТА). 6 чэрвеня ў паміканні філіяла Маскоўскага арэна Леніна Мастацкага Акадэмічнага театра СССР імені Горькага п'есай К. Крашчы «Партызаны» пачаў свае спектаклі Першы Беларускі Дзяржаўны драматычны театр.

Ложы, партэр, амфітэатр, усе арысы запоўнены. Гледачы ўважліва чытаюць добра вытаную праграму-лібрэта, у якой даецца кароткі змест п'есы. У руках пэтыянаў многатрачачныя нумары рэспубліканскіх беларускіх газет.

Палімітае заслона. У мяккіх тонах вырысоўвацца дэкарыравана мастаком В. Малініным беларуская вяска 1919 года. Водлаць, да самага гарызонта, прапярэцца арэзанія вузкімі палоскамі палі. Сяляне вёскі Пятывічы перажываюць трывожны час. На Савецкую Беларусь наступна накіраваная Антантай армія панскай Польшчы, якая знаходзіцца ў неспасрэчнай блізкасці ад вёскі. У вобразе старшын камбета Даміты Дрыла (народны артыст рэспублікі В. І. Владимирскі) і дзеда Вялькі (А. А. Барановскі) рысуецца пэтыянаў дух савабоднага беларускага народа, які знаваў ужо савабоду жыцця без ненавісных памешчыкаў і паліцэйскіх.

Вярнуўшыся памешчыца Бідрыхоўскай і яе сын афіцэр, названыя назальнікам павста, зверска распраўляюцца з сялапамя, тэарызуюць вёску, жорстка помняць насельніцтва. Але з першага-жа акта відаць, што польскія панам не ўдасца алаць рэвалюцыйны дух беларускага народа.

Пад кіраўніцтвам правадара партызан Даміты Дрыла з самых адважных сялян вёскі арганізавана партызанскі атрад. Ён накіроўваецца ў арымуцкія лясы.

Пэра гледачоў — аркі эпізод барацьбы пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі. У неспасрэчнай сувязі з Чырвонай Арміяй, якая знаходзіцца за некалькі дзесяткаў вёрст, беларускі партызанскі адважны сьмь беларускага народа — наносіць моцныя ўдары беларускай арміі ў тылы. Гэтым яны куць перамогу Чырвонай Арміі.

Гледачы гораца ўспрымае глыбоказаапа-

зляную 4-ую карціну 2-га акта, якая рысуе муірую прастату і смеласць партызан. Гледачы шыра ўзнагароджвае аплаўскамі яркую сцэну, калі ў ірмуцкіх лес цёмнай лётной нору прывозіць захаваную ў палон пані Бідрыхоўскую.

У схватцы з беланакімі забіт Антон. Кінец народны гуеў. Гарача правода Даміты гуцьш як клятва. Карціна за карцінай рысуецца гераічны народ, які ніколі не пасурацца прыгнятальнікам.

Вялікі поспех меў народны артыст рэспублікі В. І. Владимирскі, які лаў значны вобраз правадара сялянскіх паўстанцаў. Заламінаючы вобраз белнака-селяніна Рыгора стварыў артыст І. Б. Шаціна. З пераказанасцю і сілай пазана, як яго каханне да дачкі старасты перажывае яму іспі ў лес да партызан. Але блізка не здрэдзіў: ён распраўляецца са сваёй каханкай і ідзе ў лес. Пэна прынялі гледачы артыста А. А. Барановскага, які з вылітай сілай сыраў дзеда Вялькі, Б. З. Ямпольскага, які іграе гарманіста Батуру, партызана палка на нацыянальнасці. Добра пачаў камічны вобраз пана Шмігельскага, дробнамамеага пляхачка ў выкананні артыста Э. П. Шапка. Заслужаны артыст Л. І. Рэжыкаў, І. С. Бірыла далі яркі вобраз азлобленых і асауджальных па пэтыянаў памешчыкаў. Яркі вобраз партызана Халімона стварыў народны артыст Г. П. Галебаў. Добра былі прыняты масквічамі заслужаны артысты В. Э. Міронава, Г. Ю. Грыгоніс, артысты В. А. Краўчын, В. Н. Пола і іншыя.

Заклучная сцена — палат Даміты в партызанскім атрадам на маінтах, уступленне палтоў Чырвонай Арміі ў вёску і захват памешчыцкага майтэка — выкаікае ў гледачоў агульнае захапленне.

Масквічы гораца аплаўскалі ўсюму саставу артыстаў. На сцэну вылікаецца пастаўнічы спектакль заслужаны артыст БССР Л. Г. Радзюка, карысь Б. Н. Сяпінаў, мастак Б. Е. Малінін, аўтар п'есы К. Крашчы. Масквічы падлюсьць атрадам вялікія букеты жытых кветкаў. Гледачы высока аднаці спектакль Першага Беларускага Драматычнага театра.

Калектывы Дзяржаўнай філармоніі БССР выехалі ў Маскву

7 чэрвеня спецыяльным поездам у Маскву на ўваду беларускага мастацтва выехалі музыкальныя калектывы Дзяржаўнай філармоніі БССР у саставе 600 чалавек.

Дэманстрыраваць сваё майстэрства выехаў ансамбль беларускай песні і танца пад кіраўніцтвам заслужанага артыста БССР І. Любава, сімфанічны аркестр пад кіраўніцтвам дырыжора Музіна, аркестр народных інструментаў пад кіраўніцтвам Семіонава, ансамбль патрыячнай песні і

танца, калектывы мастацкай самадзейнасці Хойніцкага, Рачынскага і Гомельскага раёнаў, хор вёскі Вялікае Палессе, Варанавіцкага абласці, і інш. Сярод выехаўных — заслужаны артыст БССР Васілюк, заслужаны дзеяч мастацтваў кампазітар Чуркін і інш.

Калектывы Дзяржаўнай філармоніі БССР прымуць 14 чэрвеня ўваду ў заключным канцэрце беларускага мастацтва ў Маскве. (БЕЛТА).

У К А З

ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Аб ўзнагароджанні ўдзельнікаў меліярацыйнага будаўніцтва Любаньскага раёна, Мінскай абласці

І. Узнагародзіць калгаснікаў, опецялістаў сельскай гаспадаркі, партыйных і саветскіх работнікаў Любаньскага раёна, які асабіста вынаціліся на работах па асушэнню балот:

ПАЧОТНАЯ ГРАМАТА І ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

1. Брагіца Пятра Грыгор'евіча — калгасніка калгаса «Чырвоная зорка», выканавшага норму выпрацоўкі на будаўніцтве магістральных каналаў на 1500 процантаў.

2. Брагіца Сяпана Грыгор'евіча — калгасніка калгаса «Ударнік», выканавшага за 19 дзён работы 595 кубаметраў зямельных работ пры норме 152 кубаметры.

3. Варобей Ульяну Афанасьеву — калгасніцу калгаса «Новы шлях», выканавшаю норму выпрацоўкі на будаўніцтве магістральных каналаў на 500 процантаў.

4. Гуліцкіна Івана Дамітавіча — сакратара Любаньскага РК КП(б)Б.

5. Лудерава Андрэя Сяпанавіча — старшыню выканаўчага камітэта Любаньскага раённага Савета дэпутатаў працоўных.

6. Манювіча Міхаіла Міхайлавіча — партыра 7-га вытворчага ўчастка, забяспечыўшага асушэнне балот па ўчастку на плошчы 1232 гектары пры дзяржаўным плане 75 гектараў.

7. Новіна Даміту Андрэевіча — старшыню калгаса «Дружба», Гарадзачынскага сельсавета, забяспечыўшага асушэнне балот на калгасу на плошчы 270 гектараў.

8. Рубчыно Антона Грыгор'евіча — старшыню калгаса «Перамога», Туроўскага сельсавета, забяспечыўшага на калгасу асушэнне балот на плошчы 185 гектараў пры дзяржаўным плане 20 гектараў.

9. Сярніна Мірона Іосіфавіча — тэхніка меліяратара Любаньскага райземдзела.

10. Сухана Дамітрыя Іванавіча — калгасніка калгаса «Ударнік», выканавшага за 14 дзён работы 322 кубаметры зямельных работ пры норме 112 кубаметраў.

11. Салаўева Андрэя Якаўлевіча — загадчы

АБ ПРЫСВАЕННІ ВОІНСКІХ ЗВАННЯЎ ВІШЭЙШАМУ НАЧАЛЬСТВУЮЧАМУ САСТАВУ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ

Пастанова Савета Народных Камісару Саюза ССР

Праціг. Пачатак г. у нумары ад 6 чэрвеня.

Совет Народных Камісару Саюза ССР пастанаўляе:

Зацвердзіць прапановы Урадавай Камісіі аб прысваенні асобам вышэйшага начальствуючага састава Чырвонай Арміі воінскіх званняў, устаноўленых Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета Саюза ССР ад 7 мая 1940 года.

V.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА:

- 82. Арцём'еву Паўлу Арцём'евічу.
83. Багданаву Івану Александравічу.
84. Масленнікову Івану Іванавічу.
85. Осоніну Васілію Васільевічу.
86. Сокалаву Грыгорыю Грыгор'евічу.
87. Сцяпанаву Грыгорыю Алексеевічу.

VI.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА АРТЫЛЕРЫІ:

- 1. Бессчаснаму Тімафеву Андрэевічу.
2. Драздоўу Нікалаю Фёдаравічу.
3. Кліч Нікалаю Александравічу.
4. Лебедзеву Сяргею Александравічу.
5. Мышыкову Канстанціну Раманавічу.
6. Парсэгаву Міхаілу Арцём'евічу.
7. Сівову Аркадзію Кузьмічу.
8. Якаўлеву Нікалаю Дамітрыевічу.

VII.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА АВІАЦЫІ:

- 1. Алексееву Паўлу Александравічу.
2. Архоніну Фёдару Канстанцінавічу.
3. Астахаву Фёдару Алексеевічу.
4. Гусеву Канстанціну Міхайлавічу.
5. Дзюбіну Сяргею Пракоф'евічу.
6. Жыгараву Паўлу Фёдаравічу.
7. Краўчанку Грыгорыю Папцэлевічу.
8. Пранскураву Івану Іосіфавічу.
9. Пухіну Еўгенію Савічу.
10. Пумпур Петру Іванавічу.
11. Рычагову Паўлу Васільевічу.
12. Самойлаву Александру Александравічу.
13. Смушкевічу Івану Владзіміравічу.

VIII.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА ТАНКАВЫХ ВОЙСК:

- 1. Таракіну Макару Фамічу.
2. Фёдарэню Івану Нікалаевічу.

IX.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА ВОЙСК СВЯЗІ:

- 1. Найдзеваву Івану Андрэевічу.
2. Усаву Васілію Іванавічу.

X.

ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА ІНЖЫНЕРНЫХ ВОЙСК:

- 1. Гундарава Александру Семёнавічу.
2. Карышэву Дамітрыю Міхайлавічу.

XI. ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА ТЭХНІЧНЫХ ВОЙСК:

- 1. Трубенкову Нікалаю Іосіфавічу.

XII. ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТНАНТА ІНТЭЛІДАНЦКАЙ СЛУЖБЫ:

- 1. Хрульву Андрэю Васільевічу.

XIII. ПРЫСВОІЦЬ ЗВАННЕ ГЕНЕРАЛ-МАЕРА:

- 1. Абрамдзе Паўлу Іўліанавічу.
2. Абсалімаву Манзакіру.
3. Авакумаву Івану Александравічу.
4. Аверніну Дамітрыю Іванавічу.
5. Алавердаву Хрыстафору Нікалаевічу.
6. Алесандраву Петру Алексеевічу.
7. Алексееву Івану Іванавічу.
8. Алексееву Міхаілу Васільевічу.
9. Алексееву Платону Нікалаевічу.
10. Аляхушэву Філіпу Фёдаравічу.
11. Андрэеву Анаталію Іосіфавічу.
12. Андрэеву Дамітрыю Іванавічу.
13. Анісімаву Нікалаю Петровічу.
14. Анісаву Андрэю Фёдаравічу.
15. Анціла Асееву Майсейевічу.
16. Антонаву Алексее Іванавічу.
17. Апалонаву Аркадзію Нікалаевічу.
18. Армадзаву Георгію Александравічу.
19. Арцём'еву Паўлу Дамітрыевічу.
20. Арушанян Баграгу Ісаакавічу.
21. Архіпчынаву Канстанціну Іосіфаў-вічу.
22. Астаніну Андрэю Нікітавічу.
23. Ахлюсіну Петру Нікалаевічу.
24. Ачхасаву Александру Іванавічу.
25. Ашакманаву Паўлу Іванавічу.
26. Багдзінаву Дамітрыю Іванавічу.
27. Байдалінаву Сяргею Арцём'евічу.
28. Банюкіну Фёдару Алексеевічу.
29. Барановічу Ефіму Вікенціевічу.
30. Барынаву Александру Іванавічу.
31. Баронаву Канстанціну Фёдаравічу.
32. Бацанаву Тэрэнтю Кірылавічу.
33. Бозуглаву Івану Семёнавічу.
34. Белову Нікалаю Ніканавічу.
35. Белову Паўлу Алексеевічу.
36. Беланасаву Васілію Еўдзімпіевічу.
37. Беланасаву Васілію Андрэевічу.
38. Белову Нікалаю Іванавічу.
39. Белюкову Гамалію Іосіфаў-вічу.
40. Берзэрыну Нікалаю Фраствічу.
41. Берэзіну Александру Дамітрыевічу.
42. Берэзінаву Івану Самойлавічу.
43. Берэзюскаму Івану Іосіфаў-вічу.
44. Бірманаву Ібрагіму Паскаевічу.
45. Бірчову Івану Іванавічу.
46. Бірзуову Сяргею Семёнавічу.
47. Бірчову Нікалаю Іванавічу.
48. Білі Нікалаю Іосіфаў-вічу.
49. Бобіну Леаніду Васільевічу.
50. Баброву Барысу Дамітрыевічу.
51. Багайчу Паўлу Петровічу.
52. Багданаву Паўлу Васільевічу.
53. Бодзіну Паўлу Іванавічу.
54. Бандоўскаму Александру Васільевічу.
55. Барысаву Владзіміру Барысавічу.
(Працяг у наступным нумары)

Усеаграрная сельскагаспадарчая выстаўка. НА ЗДЫМКУ: нано работы мастака П. П. Сокалава-Скала «Вызваленні ад панскага гнёту сялян сусветнага Чырвонай Арміі», выстаўлена ў Галоўным павільёне. Фото В. Далганова (фото-лізіне ТАСС).

Наш вопыт садоўніцтва

Садова-гародная брыгада ў нашым калгасе займае важнае месца. У яе веданні знаходзіцца сад плошчай у 30 гектараў, вінаграднік, усе гародныя культуры і махорка.

Вясной у садзе мы зрабілі наступнае: ачышцілі дрэвы ад мёртвай кары і ад вусеня, абрэзалі сухое суччы і пабялілі літвы. Кожны год сад трымаем пад зачыненым торфяным парам. Звычайна восенню ўносім угнаенне пад кожны дрэва і звароўваем яго плочку на зямлю. Такое ўтрыманне саду ліквідуе перадыжніцтва ў вінаградніку і ў значнай меры зніжае шкодніцкі.

Мяне цікавіць праблема вывядзення сіматэтычнага сорту яблык. У нас ёсць араматы і высокаўраджайны сорт «Пупіўка», але гэтыя яблыкі дрэнна захоўваюцца. Вось таксама сіматэтычны сорт «Курскі рэнет». Ён менш ураджайны. Думаю абстаі скрываваць іх для таго, каб атрымаць высокаўраджайны і больш сіматэтычны сорт. Калгаснікі павінен мець здаровыя араматычныя яблыкі не толькі восенню, але і зімой.

Повая культура — вінаград — у нашым садзе добра асціматывалася і лёгка перанесла зіму. 215 густоў высаджаны на сонечным месцы, якое з поўначы абаронена валам. Вясной зрабілі пераконку ўчастка для таго, каб знішчыць пугазелле і даць больш спакійных матэрыял вінаграду.

Абрэзку вінаграда звычайна робім восенню. Атрапаныя чаранкі зімой захоўваем у пяску, а вясной высаджваем у ўгноеную зямлю для ўкаранення. Пасадка чаранкі робіцца пад нахілам 45—50 градусаў. У такім выглядзе чаранкі маюць большую плошчу харчавання. Восенню яны выбіраюцца і захоўваюцца ў пампханні на працягу зімы, а вясной высаджваюцца ў пастаянны вінаграднік. З нашага вінаграднага расаўніка ўзялі сабе чаранкі многіх суседніх калгасі і калгаснікі.

Вялікія прыбыткі нам прыносяць кавуны. Пад гэтую культуру ў мінулым годзе быў заняты адзін гектар. Прадзіўныя кавуны, калгасе вырuchy 11.800 рублёў, не лічычы таго, што спажылі самі калгаснікі. Сёлетня мы засадзілі кавунымі два гектары.

Паларэнікам гэтай культуры была махорка. Вясной яна забараналі і зрабілі маркіроўку конным распанікам. Аллегалець паміж маркерамі — два метры. На скрывававанні маркера ў гняздо ўносім пра паўтары алапкі кампосту і ў нас 50 грам калійнай солі і суперфасфату. Перааллачваем гэта ўгнаенне з зямлі і садзім у гняздо 6—7 зеран на глыбіню ў 3—4 сантыметры.

Выдатны пачын

ЧЭРВЕНЬ. Адной з даходных галін калгаснай вытворчасці з'яўляецца рыбная гаспадарка. Выдатны пачын у гэтай справе зрабілі калгаснікі сельскагаспадарчай «Акіябра», Грабнінскага сельсавета.

Яшчэ ў мінулым годзе калгаснікі па сваёй ініцыятыве завезлі ў мясцовую сажалку з рыбнага «Волга» пяць тысяч малельных рыбак-кара. З перапыненнем чакалі, якія рэзультаты паказае восень. Усё рыбак даў калгасу ў мінулым годзе чыстага прыбытку 4900 рублёў. Акрамя таго, значная частка рыбак была размеркавана на праданні калгаснікам.

Сёлетня калгас «Акіябра», пампаваючы вопыт мінулага года, завёз у сажалку 10 тысяч малельных карак. На падрыхтаваных калгасе т. Яковина, сёлетня рыбная гаспадарка дасць не менш 15 тысяч рублёў чыстага прыбытку.

Калгаснікі «Акіябра» не спыняюцца на дасягнутым. Яны рашылі пабудаваць другую сажалку.

За развіццё рыбнай гаспадаркі сельскагаспадарчая артель «Акіябра» заверджана ўдзяльнай Усеаграрнай сельскагаспадарчай выстаўкі 1940 года.

Вышлі на будаўніцтва вадаёмаў

ОРША. (Кар. «Звязь»). Калгаснікі сельскагаспадарчай «Чырвоная Беларусь», Шамаўскага сельсавета, прыступілі да ажыццяўлення сваёй абавязальнасці па навязанню парадку ў воднай гаспадарцы калгаса.

Брыгадзір Браней Гут, не чакаючы завяршэння прэжніх работ, са сваёй брыгадай пачаў зямляныя работы. З лапатамі і тапарамі ў руках калгаснікі прыступілі да ачысткі берагоў ручая. Тут прысяду пабудуецца плясуня, якая стрымае воды ручая, і шырокая дампа запоўніцца вадой.

Дружна вышлі на пабудову пруда калгаснікі сельскагаспадарчай імяні Мажэйскага, Мажэйскага сельсавета. 50 калгаснікі за дзень ажыццявілі ад курацкай ішоў будучага пруда. Памочай Жданіч, Павел Чылік, Дзямян Жукотскі і Нікалай Багдзінавіч забіраюць снаі і будуць возаці. На будаўніцтве вымукскапа спецыяльная паэнтажэста — «Пам вадаём».

Ужо ў восені калгаснікі створылі пруд на плошчы ў 7 гектараў. Які дасць калгасу паўтары тысячы кілаграмаў рыбы на натуральным карку. Калгас прымяніў папярочку жыхам або лубінам, можна паўваці і нават патрыць готу колькасць.

Цяг вінаградніка калгаснага спецыяліста І. Турок калгаснікі сельскагаспадарчай «Серы і молата». Мажэйскага сельсавета, дзейна ўключыліся ў пабудову плясуні для стварэння пруда. Вязьмца даследванне месца.

Выдатны рух за навязанне парадку ў воднай гаспадарцы калгасу пачынае. І. НОВІК.

Выдатны пачын

Усеаграрная сельскагаспадарчая выстаўка. НА ЗДЫМКУ: нано работы мастака П. П. Сокалава-Скала «Вызваленні ад панскага гнёту сялян сусветнага Чырвонай Арміі», выстаўлена ў Галоўным павільёне. Фото В. Далганова (фото-лізіне ТАСС).

Калі кавуны пачнуць спяць, будзем апрацоўваць мікрадзі. Такі метал эканоміць працу і паліпае структуру глебы.

Памідоры вырашчваюць многія калгасы, і тут мала чаго скажам новага. Хачу заўважыць, што наша брыгада заўсёды абыходзіцца без падвыжы батвы. Гэта лепш захоўвае вільгаць і эканоміць рабочы час.

Ураджай атрымаваецца не меншы. Толькі патрэба рабіць падрэзку самых ніжніх парасткаў.

Важнейшае месца ў нас займае махорка. Здаецца, што ў мінулым годзе на Усеаграрнай сельскагаспадарчай выстаўцы не было лепшых эканаміч махоркі, чым нашы. 3 6 гектараў мы атрымалі ў сярэднім па 32,8 цэнтнера. Заўважым яе першым сортам, калгас атрымаў 30 тысяч рублёў.

Звычайна па махорцы Тацяна Грэйнік з'яўляецца ўдзяльнай Усеаграрнай сельскагаспадарчай выстаўкі 1940 года.

Парытоўка глебы і догляда за махоркай наступны. Зяблівасе ўзворванне праводзіцца на глыбіню 18—20 сантыметраў. Ранней вясной глебу культывуем угноиваем, з разліку 35 тон гною на гектар, і ўзмяшваем.

Расадка вырошчавання ў парніках і пельцах градках. Ранняя пасадка махоркі — залог ураджая. У вільготнай глебе махорка хутка прымаецца, добра расце і ралей высаівае. Гэта культура на кораші стаіць не менш 90—120 дзён.

Звыш гною пад баранаанне мешані ўносіцца па аднаму пачыну калійнай солі і суперфасфату на гектар. Пасля пасадкі махоркі ў другой палавіне чэрвеня робім папярочку ў асацітым угнаенні з разліку 120 кілаграмаў на гектар, а ў першай палавіне ліпеня — другую папярочку. Кожны раз праводзіцца рыллезнае глебы і праполка.

На працягу лета прыходзіцца пасынкаваць махорку не менш чым чатыры разы. За тры дні да рубкі кожнае каліва раскальваецца на карні для таго, каб яго прыяда і не ламалася лісце. Махорка звозіцца з поля ў дзень рубкі і складваецца ў штабелі. Потым развешваюцца для сушкі. Праз два — два з палавінай месяцы махорка высыхае. Тады не сартыруем і складаем ў штабелі на паракладах.

Уся работа ў садзе і гародзе праводзіцца звычайна, якія забяспечваюць найлепшы догляд за культурай.

А. ГАНЧАРОВ, брыгадзір калгаса Імяні Тольмана, Брагінскага раёна, удзельнік Усеаграрнай сельскагаспадарчай выстаўкі, узааграрнік Вялікай залатой мадэлю.

Пісьмы ў рэдакцыю

ГОМЕЛЬСКИ ПАРК У БЕЗГАСПАДАРЧЫХ РУКАХ

Гомельскі парк культуры і адпачынку — адно з найпрыгажэйшых і любімых месц куды кожны дзень прыходзяць адпачыць дзесяткі тысяч працоўных горада. Але гэты выдатны парк папаў у безгаспадарчыя рукі. Гэта адразу кіраецца ў вочы кожнаму наведвальніку, асабліва тама, хто ведае, якім быў парк яшчэ некалькі год назад. Цяпер у парк не знайсці ні аднаго куста база, не відць чарочкі аршніка, акацыі, якія стваралі тут пудоўнае на сваёй прыроднай прыгожай месца. Усе гэтыя насаджэнні, а таксама імяг іншых каштоўных дрэў чамусьці вырублены, хоць ніякай патрэбы ў гэтым не было.

Калісьці ўздоўж алей былі зроблены цагляныя водатокі, якія ахоўвалі сцяжкі і кароні дрэў ад размывання. Але зараз гэтыя водатокі па невідмай прычыне ліквідаваны, у выніку чаго сцяжкі і каштоўныя дрэвы памыяваюцца жадзлівымі водамі.

Не ў лепшым стане знаходзіцца сасновы гай. Гэты прыгажэйшы куток парка з-за нядаўняй адміністрацыі ператварыўся ў месца звалі.

Кіраўніцтва парка (дырэктар т. Ліберман) зусім не паклапацілася аб падрыхтоўцы да летняга сезона, да культурнага абслугоўвання наведвальнікаў. У парк адсутнічаюць пляцоўкі для валяболу і баскетбола, няма тэнісных кортаў, чыстальных і шахматна-шахачных павільёнаў. Гандаль прахадзільнымі напіткамі а належна не арганізаваны.

Азінае, чым захапілася адміністрацыя, — гэта пошукі крыніц для павышэння асяродку. У пакоі за прыбыткам яна ператварыла парк у камерычнае прадпрыемства.

М. І. ЧВЭЛЬ.

Ад рэдакцыі. Наш карэспандант, праверыўшы на месцы факты, указаныя ў пісьме тав. М. І. Чвель, паведаміў, што ўсе яны напаям адпавядаюць сапраўднасці. Гарадскія арганізацыі Гомеля не прымаюць мер да захавання аднаго з лепшых у рэспубліцы паркаў з яго каштоўнейшымі зялёнымі насаджэннямі. У мінулым годзе тут было выраблена больш 300 сасновых дрэў. Зялёны масіў парка арызае шматлікімі сцяжкімі. Кветкавыя клумбы, якія аздаўлялі паветра, заменены ўтрамбаванымі алеймі і пляцоўкамі.

З прычыны пранягата асяветлення, а таксама абыякавасці адносіні ілічкіх кудзінкіх аэлементаў бескарава арудуюць у парк і казарганізаваць апалячаны працоўных.

Рэдакцыя лічыць такое становішча зусім недапушчальным і чакае ад гомельскага аблсавета і гарадскога савету дэпутатаў працоўных прыняцці рашучых мер да захавання парка, а таксама да паліпшэння культурнага абслугоўвання яго наведвальнікаў.

ПРЭМІІ ГРАБАРАМ-СТАХАНАЎЦАМ

ВАСІЛЕВІЧЫ. (Кар. «Звязь»). У калгасе Імяні Сталіна, Васілевіцкага сельсавета, падазены першыя вышкі скарасной асушкі багат.

Калгасам ужо асучыла больш 400 гектараў багат. На гэтай плошчы праводзіцца 2715 метраў магістральнага канала, 1990 метраў абрыцкальнага і 769 метраў асушчальнай сці. Пярэшчыстая вясельная брыгада Паўла Браўна, працавала 7043 гектара мятры, і брыгада Сямёна Браўна — 2000 гагонных метраў.

19 стыхаўцаў і калгаснікаў працываў каштоўных падарунакам. Лепшы стыхаўцаў Нікофар Захарона апрацаваў 25 метраў мафіцэраў, яго дачка Ева — 20 метраў. Столькіх апрацаваў і Філіп Кочка, Міна Бель, Івант Кечка, Домна Кечка, Кацярына Кечка.

Выдатных поспехаў дабіўся грабар Нікофар Захарона. Ён штодзённа на працягу 21 дня вышкіў у сярэднім па 2,15 кубаметраў торфу і мінеральнай зямлі. Перад выхадным днём Нікофар вышкіў 56 кубаметраў. Зараз ён узяў абавязальнасць абнавіць Сцяпана Браўна. Калгасе да 10 чэрвеня асушыць яшчэ 200 гектараў багат.

Н. СУРНАЧОВ.

НЕАДКЛАДНЫЯ ЗАДАЧЫ ХІМІЗАЦЫІ СЕЛЬСКОЙ ГАСПАДАРКІ БССР

«Асноўны ў калгасе і саўгасе прымяненне правільнай сістэмы араматычных і мінеральных угнаенняў, звярнушы асаблівую ўвагу на рацыянальнае захоўванне і скарыстанне гною і іншых мінеральных угнаенняў, ліквідацыя страты мінеральных угнаенняў. Шырока ўжываць у практыку нававыя пазоствітых і прысаванне саздапчоных глеб».

(З рэзалюцыі XVIII з'езда ВП(б) на даналу тав. В. М. Молатава). У сваім дакладзе на XVIII з'ездзе ВП(б) сакратар ЦК КП(б) тав. Панамаўска ў ліку важнейшых мерапрыемстваў па паліпшэнні ураджайнасці паставіў перад сельскай гаспадаркай БССР задачу: «у некалькі разоў павялічыць аб'ём, накіраванне ўгнаенняў і паліпшэнне тэхніку іх прымянення».

Вырашэнне гэтай задачы ў найкарацейшы тэрмін патрабуе неадкладнай перабудовы як работы аграномаў у справе араматычнага збору і скарыстання ўгнаенняў у калгасе, так і работы Наркмазема БССР у гэтай частцы.

Угнаенні, прымяняемыя ў сельскай гаспадарцы, складаюцца з двух груп: практыку вытворчасці хімічнай прамысловасці і мясцовай ўгнаенні. Мінеральныя ўгнаенні прамысловай вытворчасці, роля якіх у паліпшэнні ураджайнасці вельмі вялікая, не могуць айна замяніць усеі патрэбнасці сельскай гаспадаркі. Рамаўчымі астаюцца мясцовыя ўгнаенні.

У большасці выпадкаў няма належнай увагі, і сельская гаспадарка рэспублікі штогод неадтрымлівае некалькі мільянаў вазоў гною. Збіраемы гной вельмі часта ад наварыльнага захоўвання і прымянення пааб'яджана значнай часткай важнейшага вешчавства — азота, у выніку чаго ў вільготнай меры зніжаецца яго зрыеннасць.

Не адылаючы на зіму, трэба зараз-жа прыняцці за навязанне парадку на скаротных вядрах: пабудаванне прасцейшых гноесховішчы і невялікіх жыжарпрыёмнікі, якія павіны быць пры кожным скаротным вядры, канюшы і свінніку.

У многіх выпадках яшчэ спазнаюцца на тое, што гноесховішчы не робяцца быццам з-за значных капіталаўзаацяжэнняў. Гэта явярна. На самай справе дарогі гноесховішчы пакуць і не патрабуюцца. Дастаткова выбраць пляцоўку з непранікальным іном, абвадзанае не вышэйшай да 40—50 см. і зрабіць да яе паезд. Наркмазем БССР павінен у бліжэйшы час завесці да калгасу практыку прасцейшых гноесховішчы. Алячасова ён павінен абавязваць райза тавесці да калгасу рэкамендаваныя Саюзным Наркмаземам нормы і параян налічэння працэдур за кожную сабраную тону высокакачэснага гною, а таксама кумырнага памяту.

Совецкая Беларусь мае каласальны запасы торфу, які з'яўляецца адным з важнейшых віду угнаенняў для паліпшэння глеб, бедных араматычным вешчавствам. Намешчыўшыся за апошнія годзі зрух у калі выстані торфу на ўгнаенне ні ў якай ступені яшчэ не завалыліся патрабаванні нашай сельскай гаспадаркі.

Загатоўку торфу як непасрэдна на

ўгнаенне, так і на паліпшэнне жыццёва неабходна зараз-жа шырока разгарнуць з тым, каб да пачатку сенажаўнага започыць гэту работу, а не адылачы яе на зіму, як гэта часта робіцца. Летній загатоўкай дасягаюцца эканомія ў працы і паліпшэнне якасці торфу, як угнаення.

Чагта ўгнаенняўны ўгнаенні торфу на розных участках залежаць не апазвольваць. У сувязі з гэтым неабходна для адыбачыць яго практыкаваць папярэдня адыд торфу з найбольшым утрыманнем у часце фосфару і вапны.

У раёнах Гомельскай, Магілёўскай і ў іншых абласцях Беларусі адкрыты шматлікія запасы торфаўнаітэаў — угнаення, якое ўтрымлівае і азот (у торфе) і фосфар (у вінііце). Торфаўнаітэаў з'яўляюцца настолькі каштоўнымі ўгнаеннямі, што яны ў значнай меры могуць замяніць лёгкастварымыя і паўрастварымыя фосфаты. Вінііт на паліпшэнні глебах у дозах 90—120 кілаграмаў фосфарнай кіслаты дае прыбытку 2—4 цнт. зярна, каля 30 цнт. бульбы і 4—6 цнт. льнотрасты. Зябачыя торфаўнаітэаў аналагічна звычайнай зябачы торфу. Аляч спецыяльнымі ўмовамі іх заліяння патрабуюць абавязковага тэхнічнага кіраўніцтва як пры выбары участка для экспалатацыі, так і пры вызначэнні прыямаў самай адыбачы.

Каб забяспечыць хутчэйшую араматычна загатоўку торфаўнаітэаў калгасамі, пачаў а прылягненне да гэтай работы аграномаў, мотагонна ўкамплетаваць райземадзельцаў у раёнах, насычаных залежамі, дадатковымі торфаўнаітэаў. Пры гэтым трэба выходзіць, прыкладна, з галавой нормы загатоўкі ў 20—40 тыс. кубаметраў торфаўнаітэа на адзінку.

На пазоствітых глебах, як гэта ўстаноўлена шматлікімі даследаваннямі, высокі і ўстойлівы ураджай могуць быць атрыманы пры ўмове абавязковага вапнавання глеб. У мінулым годзі вапнаванне тармазілася з-за недастатковасці сыравінай базы, высокага кошту молатга вапняка і дальнасці яго прывозу. У сувязі з гэтым у сувязі з адыбачыць у многіх раёнах рэспублікі шматлікіх залежаў так званай мяккай вапны вапнаванне можа праводзіцца без затрат на развал і куплю вапняных угнаенняў.

Какоўлі лепшым месцам для вапны ў севабароне лічыцца папаравое поле, то да загатоўкі і вывазу вапняных угнаенняў неабходна прыступіць неадкладна. Укараніўшыся чамусьці сярэд многіх работнікаў райза і аграномаў думка, што загатоўка вапны павіна праводзіцца толькі зімой, з'яўля

